

[Jefsen Christensen.]

ningsfonden til Sønderjydsk Hypoteklaanefond er forudsat i den gældende Lovs § 4, men ganske vist under Forudsætning af, at der indbetales et lige saa stort Beløb fra Laantagernes Side som ekstraordinært Bidrag. Det er denne sidste Betingelse, som Lovforslaget indtil videre fritager for under Hensyn til Øjeblikkets økonomiske Vanskeligheder og Hypoteklaanefondens meget korte Levetid.

Det foreliggende Lovforslag er en af de forebyggende Foranstaltninger mod, at flere end strengt nødvendigt maa gaa fra deres Ejendomme i Sønderjylland, som Regeringens Medlemmer, Partiformændene og de sønderjydske Rigsdagsmænd har ført Samraad om. Jeg vil gerne, uden at komme nærmere ind paa de særlige vanskelige Forhold i Sønderjylland, anbefale, at dette Lovforslag hurtigt bliver ophøjet til Lov.

Jørgen Møller: Da Loven af 28. Februar 1927 om Oprettelse af Sønderjydsk Hypoteklaanefond var til Behandling her, var sikkert alle ærede Medlemmer enige om, at disse Laan burde ydes paa saa gunstige Vilkaar, som det overhovedet var muligt for de Selskaber, der stillede Penge midlerne til Raadighed. Det var paa et Tidspunkt, da Vilkaarene for Landbruget, i alt Fald sammenlignet med i Dag, var forholdsvis gode; men de Undersøgelser, der er foretaget vedrørende Gældsforholdene i Sønderjylland, har godtgjort, at selv om det kan siges, at der er mange flere gældfrie Ejendomme i Sønderjylland end i det øvrige Land, kan det til Gengæld fastslaaes, at de behæftede Ejendommers Gældsprocent er større i Sønderjylland end i de øvrige Amter. Og udover dette blev det i sin Tid i Realkreditcommissionens Betænkning fastslaaet, at meget store Summer af løs Gæld var optaget i Form af Kassekredit. Det var disse Beløb, der skulde afløses ved Hjælp af Hypoteklaanefonden, og dette er delvis sket. Naar Forholdet i sin Tid var det, at Vekselrenten udgjorde $8\frac{1}{2}$ pCt. i Sønderjylland, og naar man fra Sønderjydsk Hypoteklaanefond stiller Penge til Raadighed til en Forrentningsprocent af $5\frac{1}{2}$, kan det ikke nægtes, at der ved Loven om Oprettelsen af denne Institution er rakt sønderjydske Landbrugere en hjælpende Haand. Jeg kan ogsaa, som Forholdene ligger, paa mit Partis Vegne anbefale, at man tiltræder den Ændring, der nu er stillet Forslag om, hvorefter Statskassen paatager sig den Forpligtelse, som

paahviler Laantagerne i Henhold til § 5 i Loven af 28. Februar 1927.

Schaumann: Det er beklageligt, at der stadig maa skrives til ekstraordinære Foranstaltninger for Sønderjyllands Vedkommende, men Grundene er jo mere end tilstrækkelig kendte, og dette Lovforslag taler helt for sig selv. Det siger mere end Ord, hvor vanskeligt Forholdene ligger. Desværre tror jeg, at alt, hvad der gøres, enten det saa hedder Kriselov eller Akkordlov, hjælper meget lidt. Den Hjælp, der nu stadig ydes, kan maaske en lille Tid holde Sammenbrudet ude for Tusinder af Landbrugere, og saa maa det jo haabes, at de Udtalelser, som i den senere Tid er fremkommet fra betydelige Mænd, om, at Aaret 1932 maaske kan bringe et Omslag til det bedre for Landbruget, vil blive til Virkelighed. Sker det ikke, kommer vort Land ind i saa alvorlige Forhold, at det bliver Spørgsmaalet om selve vor Levefods Højde, om hele vor økonomiske Situation, som skal afgøres. I Dag maa vi holde os til Haabet. Idet jeg takker den højtærede Minister for dette Lovforslag, anbefaler jeg det paa mit Partis og egne Vegne til Vedtagelse.

Lausten: Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det her foreligger, til Vedtagelse. Under de for Tiden herskende økonomiske Forhold indenfor Landbruget, som vel nok er værst nede hos os i Sønderjylland, er det tvingende nødvendigt, at der er et nøje Samarbejde mellem de forskellige Faktorer og Institutioner, der alle arbejder for det samme Formaal: at undgaa de Tvangsforanstaltninger, der nu truer en Mængde Landbohjem dernede. Jeg er ligesom den ærede sidste Taler klar over, at selv om dette Lovforslag vedtages, og selv om det Samarbejde kommer i Gang, som der er tænkt paa fra Regeringens Side, vil der ikke kunne hjælpes overalt, der vil være mange Tilfælde, hvor Forholdene er saa fortvivlede, at Hjælp er udelukket. Men der vil, tror jeg, ved det Samarbejde, der nu optages, i mange Tilfælde kunne ydes Hjælp, hvor der i Dag intet Haab er. Jeg skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. De Bemærkninger, som Ordføreren for det konservative Parti fremsatte, er jo for saa vidt rigtige,